

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ЕКО БИО ПРЕД“-ЕООД, представлявано от управителя Константин Милчов Колев, срещу наказателно постановление № 22-007309/23.03.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - София, с което за нарушение на чл.415, ал.1 КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв., на основание чл.416, ал.5 вр. ал.1 КТ. Съгласно мотивите на наказателното постановление работодателят не изпълнил предписание № 7, дадено в протокол за извършена проверка от 11.11.2020г., а именно:Работодателят да изплати уговореното парично възнаграждение на Анатоли Бориславов Стоянов на длъжност „работник строителство“, което да не е по-малко от минималните ставки за заплащане, установени за същата или сходна работа в приемащата държава Австрия за месец февруари 2019г., съгласно разпоредбата на чл.6, ал.4 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги /обн., ДВ, бр.2 от 06.01.2017г./”.

Жалбоподателят оспорва законосъобразността на наказателното постановление с бланкетна жалба като твърди, че същото било неправилно, незаконосъобразно и издадено в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон. Моли съда да отмени наказателно постановление № 22-007309 /23.03.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – София като неправилно и незаконосъобразно.

Жалбоподателят се явява в съдебно заседание чрез процесуалния си представител, поддържа въззивната жалба на посочените в нея основания и моли обжалваното наказателно постановление да бъде отменено.

Въззиваемият Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – София се явява в съдебно заседание, възразява срещу твърденията, въведени с жалбата и моли съда да остави същата без уважение. Претендира за изплащане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмена защита

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено:

По допустимостта на жалбата

Не се оспорва от ответника в настоящето производство дали жалбата срещу наказателното постановление е депозирана в срок. Нередовността на връчването би имала значение при релевиращи доводи за неспазване на 7 дневния срок по чл.59, ал.2 ЗАНН /Решение № 5159/20.07.2015г. по д.№ 3367/2015г. по описа на Административен съд София-град, XIII касационен състав/. В случая жалбоподателят „ЕКО БИО ПРЕД“-ЕООД е упражнил законоустановеното си право да сезира съда, като депозира жалбата, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана.

От фактическа страна:

При извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство на 15.02.2021г. от инспектори при Дирекция „Инспекция по труда” – София на „ЕКО БИО ПРЕД”-ЕООД, относно изпълнението на предписание № 7, дадено на основание чл.404, ал.1, т.1 и т.12 КТ в Протокол за извършена проверка Изх.№ ПР 2028641/11.11.2020г., а именно: Работодателят да изплати уговореното парично възнаграждение на Анатоли Бориславов Стоянов на длъжност „работник строителство”, което да не е по-малко от минималните ставки за заплащане, установени за същата или сходна работа в приемащата държава Австрия за месец февруари 2019г., съгласно разпоредбата на чл.6, ал.4 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги /обн., ДВ, бр.2 от 06.01.2017г./”, със срок – до 27.11.2020г. включително, било констатирано, че даденото предписание не било изпълнено. Съставен бил Протокол за извършена проверка изх.№ ПР2100403/15.02.2021г., надлежно връчен на жалбоподателя. За констатираното нарушение бил съставен и акт за установяване на административно нарушение № 22-007309/15.02.2021г., надлежно връчен на нарушителя в условията на чл.40, ал.2 ЗАНН. „ЕКО БИО ПРЕД”-ЕООД не се възползвал от правото си да възрази в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН и не депозирал такова. Административнонаказващият орган приел, че с бездействието си нарушителят реализирал административно нарушение на чл.415, ал.1 КТ, поради което издал наказателно постановление № 22-007309/23.03.2021г., с което наложил на дружеството имуществена санкция в размер на 1500лв., на основание чл.416, ал.5 вр. ал.1 КТ.

Съдът констатира:

Акт за установяване на административно нарушение № 22-007309/15.02.2021г. и наказателно постановление № 22-007309 /23.03.2021г. отговарят по форма и съдържание на изискванията на чл.42, респ. чл.57 ЗАНН, констатираното нарушение е изчерпателно описано, съответно на фактическите обстоятелства, подведено е правилно под нормата на материалния закон. Акт за установяване на административно нарушение № 22-007309/15.02.2021г. и наказателно постановление № 22-007309/23.03.2021г. са надлежно връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права във всички фази на административнонаказателния процес.

Поради тези причини съдът приема, че възражението за нарушение на административно-производствените правила при издаване на наказателно постановление № 22-007309/23.03.2021г. е неоснователно.

По отношение на материалната законосъобразност съдът намира:

Предмет на санкция в обжалваното наказателно постановление е неизпълнение на предписание на длъжностни лица от Дирекция „Инспекция по труда” - София. Същото по естеството си представлява индивидуален административен акт, чиято функция е подробно уредена в разпоредбата на чл.404 КТ и се свежда най-общо до форма на административна репресия за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото

законодателство.

Съдът съобрази съдебната практика /Решение № 6048/15.10.2014г. по д.№ 5397/2014г. по описа на Административен съд София-град, XI кас.състав; Решение № 5104/23.07.2014г. по к.н.а.х.д.№ 4259/2014г. по описа на Административен съд София-град, XIV кас.състав: При оспорването на наказателното постановление по реда на ЗАНН правнозначим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на предписанието като основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност; последица от необжалването на предписанието е влизането в сила на същото, с което е преклудирана и възможността да се релевира инцидентно неговата незаконосъобразност.

Като не е оспорил дадените от длъжностното лице задължителни предписания, жалбоподателят е бездействал, лишавайки се от възможността да отмени правното им действие, поради което е бил длъжен да се съобрази с предписанието.

Видно от т.7 от протокол Изх.№ ПР 2028641/11.11.2020г. за извършена проверка, работодателят е бил длъжен да изплати уговореното парично възнаграждение на Анатоли Бориславов Стоянов на длъжност „работник строителство”, което да не е по-малко от минималните ставки за заплащане, установени за същата или сходна работа в приемащата държава Австрия за месец февруари 2019г., съгласно разпоредбата на чл.6, ал.4 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги /обн., ДВ, бр.2 от 06.01.2017г./”.

Съгласно Протокол за извършена проверка изх.№ ПР2100403 /15.02.2021г., работодателят не е изпълнил вмененото му задължение по т.7 от протокол Изх.№ ПР 2028641/11.11.2020г. в срока по предписанието.

Поради тези мотиви съдът приема, че дружеството-работодател е реализирало нарушение по чл.415, ал.1 КТ, което обстоятелство е правопораждащият факт за налагане на административната санкция по чл.412а, т.2 КТ – налагане на имуществена санкция.

Съгласно разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ, за нарушение, което е отстранено веднага и от което не са произтекли вредни последици за работниците и служителите работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв.

От представените по преписката доказателства е видно, че за различни нарушения, относими към един служител, на дружеството-работодател има издадени няколко предписания, а самото предписание, предмет на настоящето дело, и до момента не е изпълнено, и само по себе си е свързано тясно с правата на този служител. Поради тази причина съдът приема, че предпоставките, предвидени в разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ, не са налице, поради което административнонаказващият орган е определил законосъобразно размера на наложеното наказание – минималния от 1500 лв.

Наказателно постановление № 22-007309/23.03.2021г. като правилно и

законосъобразно следва да бъде потвърдено.

С оглед претенцията на Главна дирекция „Инспектиране на труда” за присъждане на разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че такива са дължими. Жалбоподателят следва да заплати разноси по делото в размер на 100 лв., на основание чл.63, ал.3 ЗАНН вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл.24 от Наредбата за правна помощ.